

woensdag

23.11.2011

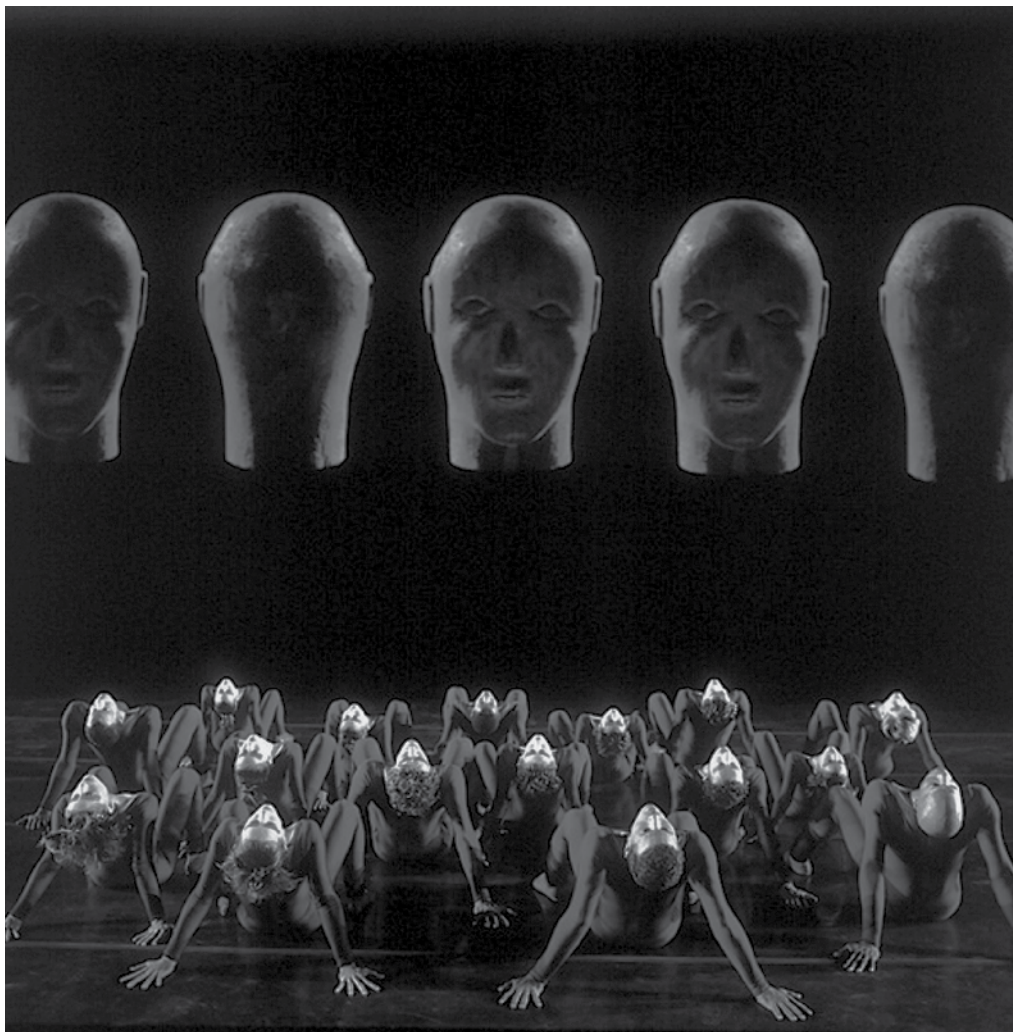
20.00 Concertzaal

19.15 Inleiding door

Gloria Carlier

Parabelo & Onqotô

Grupo Corpo

CONCERTGEBOUW BRUGGE

Onqotô

Uitvoerders en programma

Grupo Corpo:

Paulo Pederneiras: artistieke directie

Rodrigo Pederneiras: choreografie

Carmen Purri: repetitor

Pedro Pederneiras: technisch directie

Alberto Venceslau, Andressa Corso,

Carolina Amares, Cassilene Abranches,

Danielle Pavam, Danielle Ramalho, Edson

Hayzer, Elias Bouza, Everson Botelho,

Filipe Bruschi, Flávia Couret, Gabriela

Junqueira, Grey Araújo, Helbert Pimenta,

Janaina Castro, Malu Figueirôa, Mariana

do Rosário, Rafaela Fernandes, Silvia

Gaspar, Uátilla Coutinho, Victor Vargas:

dans

Ana Paula Cançado, Carmen Purri,

Miriam Pederneiras: assistenten choreografie

Bettina Bellomo: balletmeester

Anna Maria Ferreira: piano

Gabriel Pederneiras: technische coördinatie

Parabelo (1997)

Rodrigo Pederneiras: choreografie

Tom Zé, José Miguel Wisnik: muziek

Fernando Velloso, Paulo Pederneiras:
scenografie

Freusa Zechmeister: kostuums

Paulo Pederneiras: lichtontwerp

— pauze —

Onqotô (2005)

Rodrigo Pederneiras: choreografie

Caetano Veloso, José Miguel Wisnik:
muziek

Paulo Pederneiras: scenografie en
lichtontwerp

Freusa Zechmeister: kostuums

Gold Sponsors

Tractebel Energia
GDF SUEZ

Diamond Sponsor

Organiser

Ministério da
Cultura

GOVERNO FEDERAL
BRASIL
PAÍS RICO E PAÍS SEM POBREZA

europalia.brasil

in samenwerking met Europalia Brasil

Uw applaus krijgt kleur dankzij de bloemen van
Bloemblad.

Parabelo

Parabelo, uit 1997, valt op door plattelandsinvloeden en een daaruit voortvloeiende hedendaagse muziekscore, gecomponeerd door Tom Zé en José Miguel Wisnik. Dit werk werd door Rodrigo Pederneiras, de choreograaf van Grupo Corpo, dan ook omschreven als zijn 'meest Braziliaanse en meest regionale' creatie.

Werkliederen en devote gezangen, uit Braziliaanse *baião*-muziek met uitbundige en gecompliceerde ritmische punten en contrapunten, geven aanleiding tot een choreografie van zwaaiende heupen en stampende voeten. Het is het verrukkelijke eindpunt in een evolutie naar een grotere maturiteit en expressiviteit van de choreograaf van werken als *Missa do Orfanato* en *Sete ou Oito Peças para um Ballet*.

De esthetiek van de ex voto's of religieuze beloftegeschenken en de landelijke Braziliaanse kerkjes inspireerde scenografen Fernando Velloso en Paulo Pederneiras bij de creatie van de decorpanelen van 15 op 8 meter.

Met de intense kleuren van de kostuums, versluiert achter zwarte tule en alleen ontsluit door de beperkte maar onontkoombare ruimte van de balletschoenen, creëert kostuumontwerper Freusa Zechmeister een scène vol licht en schaduw, die de dansers 'aankleedt' in het eerste deel van *Parabelo*. Aan het einde van de balletfinale worden de maillots vervolgens bevrijd van hun sluiers, zodat de vrolijke, warme kleuren tevoorschijn kunnen komen.

Onqotô

Grupo Corpo vierde in 2005 zijn 30e verjaardag met *Onqotô*, een choreografie over de menselijke onbeduidendheid en verbijstering ten overstaan van de grootsheid van het universum. Het idee voor de muziek, gecomponeerd door Caetano Veloso en José Miguel Wisnik, ontstond tijdens een geanimeerde discussie over de diverse visies op het ontstaan van het universum. Wisnik en Veloso confronteerden de big bang met een ironische uitspraak van Nelson Rodrigues. Deze grote Braziliaanse toneelacteur en sportjournalist benadrukte het belang van de *Fla-Flu*, een van 's werelds grootste voetbalklassiekers, tussen de Braziliaanse voetbalclubs *Flamengo* en *Fluminense*, als volgt: 'De eerste Fla-Flu begon veertig minuten voor het grote niets.' Zo relativeerden ze al schertsend de grote oerknal én de Angelsaksische dominantie in de wetenschappelijke wereld, waarvoor de Engelse benaming van de big bang symbool staat. Rodrigues' uitspraak vormt als het ware het bewijs van het onmiskenbaar Braziliaanse karakter van de kosmos bij zijn schepping. Op grond hiervan schreven de componisten 42 minuten instrumentele muziek en liederen, met een opeenvolging van ritmische, melodische en poëtische dialogen tussen die twee 'rivaliserende' oerscènes en met de nadruk op het gevoel van hulpeloosheid tegenover het universum, zo eigen aan de menselijke conditie.

De choreografie van Rodrigo Pederneiras contrasteert en juxtaponeert verticaliteit en horizontaliteit, chaos en orde, ruwheid en tederheid, volume en schaarsheid, meebewegen met en ingaan tegen de muziek. Het werk onthult onderliggende betekenissen, melodieën en ritmes.

Paulo Pederneiras ontwierp een gordijnwand met verticaal uitgerekte loodgrijze rubberen banden, waardoor er een holle ruimte ontstaat die soms fungeert als een dwarsdoorsnede van de wereldbol, een holte, een zwart gat, het niets of de oerleegte. De belichting van Paulo Pederneiras refereert aan voetbalstadions met een reeks spots bevestigd aan de metalen structuur die de gordijnwand ondersteunt.

Kostuumontwerper Freusa Zechmeister transformeert de dansers tot een anonieme massa die versmelt met het decor, waardoor de choreografie en het decor in hun volle driedimensionaliteit op de voorgrond treden.

Biografie

De hedendaagse Braziliaanse dansgroep Grupo Corpo werd in 1975 opgericht door Paulo Pederneiras. Het jaar nadien ging de eerste productie in première, het ballet *Maria Maria*, met muziek van Milton Nascimento, een script van Fernando Brandt en een choreografie van de Argentijn Oscar Araiz. *Maria Maria* werd zes jaar lang opgevoerd, en was in veertien landen te zien. Het tweede grote succes van Grupo Corpo was *Prelúdios*. Dit theatrale werk uit 1985 incorporeert de 24 *Préludes* van Chopin in een interpretatie van pianist Nelson Freire. *Prelúdios* debuteerde op het eerste internationale dansfestival van Rio de Janeiro en maakte van Grupo Corpo meteen een gevestigde waarde in het veld van de hedendaagse Braziliaanse dans.

Na *Prelúdios* kwam Grupo Corpo in een nieuwe fase terecht, waarin een unieke theatrale taal werd ontwikkeld. De dansgroep schiep in de tweede helft van de jaren 80 een erudiet repertoire met werk van Richard Strauss, Heitor Villa-Lobos en Edward Elgar. Hierbij werden klassieke technieken gecombineerd met een hedendaagse lezing van populaire Braziliaanse dansvormen. In 1989 ging de productie *Missa do Orfanato* in première, een complexe theatrale lezing van Mozarts *Missa Solemnis*. Dit ballet werd een zodanige esthetische triomf dat het nog steeds deel uitmaakt van Grupo Corpo's vaste repertoire.

In 1992 onderging Grupo Corpo een radicale transformatie. In de productie *21* werd het geluid van de Braziliaanse instrumentale groep Uakti gecombineerd met tien thema's van de componist Marco Antônio Guimarães. *21* leidde de groep weg van de fixatie op de technische vorm naar een oriëntatie op aparte melodieën en ritmes. Hierbij maakte Grupo Corpo de beslissing om opnieuw met

origineel gecomponeerde muziek te werken, zodat er ook meer ruimte kwam voor de populaire Braziliaanse dans. De samenwerking van Grupo Corpo met hedendaagse componisten was overigens zo'n groot succes dat gelegenheidspartituren de norm werden, en zo inspireerde ieder nieuw muziekwerk een nieuwe creatie.

Sinds het midden van de jaren 90 voerde Grupo Corpo het aantal internationale producties op. Tegen het einde van de vorige eeuw werden vele producties gecreëerd in Europa. Vandaag houdt Grupo Corpo tien balletten in het vaste repertoire en geeft het 80 voorstellingen per jaar, in binnen- en buitenland. De verschillende shows hebben uiteenlopende karakters, gaande van cerebraal tot primitief, terwijl ze toch steeds de herkenbare stijl van Grupo Corpo in zich dragen.

Met een eenvoudige draai aan de knop van uw fornuis hebt u aardgas om te koken. Daar zitten wij voor iets tussen.

België moet al zijn aardgas invoeren en om het even waar leveranciers hun aardgas hebben gekocht, wij zorgen ervoor dat ze het bij u kunnen leveren. Ook als er een paar duizend kilometer ver een probleem is met de aardgaswinning in een productieveld: ons net heeft zo veel verbindingen dat leveranciers gemakkelijk aardgas vanuit een andere bron tot bij u kunnen brengen.

DESH © Tim Yip

do 01.12.11 / 20.00 / Concertzaal
DESH / Akram Khan Company
Akram Khan portretteert in deze solo het leven in zijn thuisland Bangladesh. Hij zet lichaam en stem in om een reeks bekende personages uit het dagelijkse leven van zijn land op te voeren. Het scènebeeld is van de Chinese ontwerper Tim Yip, die een Oscar won voor zijn scenografie in de film *Crouching Tiger, Hidden Dragon*.

Madhavi Mudgal & dansers © Ajay Lal

di 06.12.11 / 20.00 / Concertzaal
Vistaar / Madhavi & Arushi Mudgal
Madhavi Mudgal is de bekendste vertolker van de *Odissi*, een klassieke dans uit India. Op uitdrukkelijke vraag van Akram Khan spelen zowel Madhavi als haar nicht Arushi een centrale rol in dit programma. Vijf muzikanten onder leiding van Madhup Mudgal, zanger en broer van Madhavi, begeleiden de subtiele bewegingen en danstaal van Madhavi, Arushi en vijf andere dansers uit de Academie Gandharva Mahavidyalaya.

In het Concertgebouwcafé kunt u gezellig nagenieten met cultuurliefhebbers en mogelijk ontmoet u er ook de artiesten.

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02 / IN&UIT 7 ZAND 34 BRUGGE

Agentschap
West-Vlaanderen

BRU
GGE

FLUXYS

MUZE
MUSE

Grensoverschrijdend netwerk voor
klassieke en hedendaags
klassieke muziek

DeMorgen
een open poort naar meer

Knack

Klara

**GO
BRA**
be

 focus • wtv